

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavla Příhody, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc., o návrhu **předsedy Městského soudu v Praze** ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. Spr 2727/2017, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně, proti kárně obviněné: **JUDr. H. K.**, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1, se sídlem Ovocný trh 587/14, Praha 1, zastoupená JUDr. Jiřím Teryngelem, advokátem se sídlem Ke Klimentce 15, Praha 5, a JUDr. Martinem Mikyskou, advokátem se sídlem Malá Skála 397, Malá Skála, při ústním jednání konaném dne 11. 4. 2018,

t a k t o :

JUDr. H. K., nar. X,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1,

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e k á r n é h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3T 65/2016, při hlavním líčení konaném dne 7. 11. 2017, reagovala na námitku obhájce JUDr. Ing. Adama Černého, LL.M., ohledně nezákonnosti všech odposlechů včetně SMS zpráv v dané věci, vznesenou po dotazu státního zástupce Mgr. Rostislava Bajgera následujícím způsobem:

st. zástupce Mgr. Rostislav Bajger: *„Já bych Vám tu, pane svědku, přdestřel, jednu SMS zprávu, která se uskutečnila 22. 11. 2012 mezi panem svědkem I. F. a svědkem P. T. Ta SMS zní: „S K. už jsem mluvil, je OK, dnes jdeme potvrdovat nabídku a přijetí, komentáře až příští týden, pokud to bude nutné“. Chci se Vás zeptat, já vím, že je to SMS někoho jiného samozřejmě, ale jestli jste se tedy dohodli s panem F. na určitém mediálním postupu v té věci?“*

obhájce JUDr. Adam Černý: *„Dovolím si vznést námitku, protože tyto odposlechy včetně této SMS, na kterou státní zástupce odkazuje, byly pořízeny nezákonně, jsou tudíž nezákonné,*

neměly by být prováděny v tomto řízení a nemělo by k nim být vůbec přihlíženo, měly by být vyřazeny z trestního spisu a to z následujících důvodů: Rozhodl o nich nepřislušný soud, místně nepřislušný soud, a navíc odůvodnění, které obsahují příkazy k těmto odposlechům, nejsou řádně odůvodněná, nesplňují zákonné náležitosti, a tudíž i samy ty příkazy jsou nezákonné. Mám za to, že tato otázka by neměla být připuštěná minimálně z tohoto důvodu, ať již z toho důvodu, že o povolení odposlechu včetně této SMS rozhodl nepřislušný soud a nebo z důvodu toho, že příkazy nebyly dostatečně odůvodněny a tudíž by neměly být jako důkaz používány v tomto řízení. Děkuji.“

předsedkyně senátu JUDr. H. K.: „Soud se poradí.“

Po tiché poradě bez přerušení jednání prohlášeno usnesení: „Námitce obhájce se vyhovuje, proto žádám pana státního zástupce, aby položil jinou otázku.“

st. zástupce Mgr. Rostislav Bajger: „Jenom se dotáži soudu, zda to mám chápat tak, že se vyhovuje námitce, že ty odposlechy jsou nezákonné.“

předsedkyně senátu JUDr. H. K.: „Ty odposlechy? Ano!“

a následně, po odročení hlavního líčení, ve snaze zvrátit rozhodnutí vyhlášené během hlavního líčení, sdělila tiskové mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 Mgr. P. H. a místopředsedkyni pro věci trestní JUDr. D. Š., vědoma si toho, že tisková mluvčí na základě jejího sdělení učiní prohlášení pro média, že rozhodnutí o nezákonnosti a tudíž nepoužitelnosti odposlechů zajištěných ve věci se netýká všech zajištěných odposlechů, jak jasně během hlavního líčení uvedla, ale pouze dvou SMS zpráv, které byly obsahem dotazu státního zástupce, že se ve věci špatně vyjádřila a situaci hodlá napravit u dalšího hlavního líčení odročeného na 9. 12. 2017,

protože **nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného dne 6. 12. 2017 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. H. K., nar. X, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1 (dále též „obvodní soud“), působící na trestním úseku tohoto soudu. V předmětném kárném návrhu předsedy Městského soudu v Praze (dále též „kárný navrhovatel“), se nejprve uvádí, že samotný skutkový děj je v dané věci prokazován zvukovým záznamem z hlavního líčení konaného dne 7. 11. 2017, který je zachycen na zvukovém nosiči i v doslovném přepisu protokolu z hlavního líčení, dále výpovědí místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. D. Š., výpovědí tiskové mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 Mgr. P. H., která na základě vyjádření soudkyně JUDr. H. K. učinila prohlášení pro média, a několika články publikovanými na internetových serverech poté, co tisková mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 prohlášení vydala.

[2] Kárný navrhovatel dále tvrdí, že ze zvukového záznamu pořízeného při hlavním líčení

i z přepisu protokolu je patrné, že při hlavním líčení konaném u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 3T 65/2016 dne 7. 11. 2017 předestřel státní zástupce Mgr. Rostislav Bajger svědkovi M. K. SMS zprávu, kterou si poslali 22. 11. 2012 svědci I. F. a P. T. Na položenou otázku státního zástupce reagoval obhájce JUDr. Adam Černý tím, že vznesl námitku ohledně nezákonnosti veškerých ve věci provedených odposlechlů. Námitka směřovala výslovně proti všem odposlechlům, a to včetně svědkovi předestřené SMS. Svou námitku odůvodnil tím, že o vydání příkazů k odposlechlům rozhodoval místně nepřislušný soud a dále, že příkazy jsou nedostatečně odůvodněné a nesplňují proto náležitosti vyžadované trestním řádem. I z odůvodnění námitky je nepochybné, že obhájce JUDr. Černý namítl nezákonnost odposlechlů jako celku, s ohledem na chybnou místní příslušnost

a nedostatečnou odůvodněnost příkazů k jejich provedení. Na to reagovala kárně obviněná tím, když po tiché poradě senátu vyhlásila usnesení ve znění: „*Námitce obhájce se vyhovuje, proto žádám pana státního zástupce, aby položil jinou otázku.*“ Na dotaz státního zástupce Mgr. Rostislava Bajgera, zjevně směřující k upřesnění obsahu vyhlášeného usnesení, zda si má usnesení vykládat tak, že se vyhovuje námitce, že odposlechy jsou nezákonné, kárně obviněná jednoznačně uvedla, že odposlechy (myšleny jako celek) nezákonné jsou. Kárně obviněná si přitom byla vědoma obsahu námitky obhájce JUDr. Adama Černého, konkrétně toho, že se vztahuje k nezákonnosti odposlechlů jako celku, neboť o ní ihned po vznesení celý senát rozhodoval, ona sama ústně usnesení vyhlásila a poté reagovala na dotaz státního zástupce naprosto jasně a obsah usnesení potvrdila. Jednoznačnost výroku vyhlášeného usnesení pak podporuje i to, že státní zástupce v návaznosti na odpověď kárně obviněné na jeho dotaz konstatoval, že v takovém případě již nemá dalších otázek.

[3] K usnesení vyhlášenému v průběhu hlavního líčení dne 7. 11. 2017 následně kárně obviněná poskytla tiskové mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 i místopředsedkyni Obvodního soudu pro Prahu 1 pro věci trestní na jejich žádost vyjádření, přičemž velmi dobře věděla, že rozhovorem s tiskovou mluvčí fakticky činí prohlášení pro širokou veřejnost v mediálně vysoce sledované kauze, když s novináři po jednání sama odmítla komunikovat a odkázala je právě na tiskovou mluvčí soudu. Byla si tak vědoma toho, že tisková mluvčí přetlumočí její vyjádření novinářům, resp. široké veřejnosti. Ve svém vyjádření pro média přitom soudkyně zcela obrátila význam rozhodnutí o nezákonnosti odposlechlů jako celku, když uvedla, že při označení odposlechlů za nezákonné měla na mysli pouze dvě SMS zprávy, které byly obsahem otázky státního zástupce a nikoliv odposlechy jako celek. Dále uvedla, že se chybně vyjádřila a tuto chybu hodlá napravit u dalšího hlavního líčení, které bylo odročeno na 9. 12. 2017. V reakci na toto prohlášení publikovala minimálně internetová média (například www.ceskatelevize.cz, www.zpravy.tiscali.cz, www.info.cz, www.pravni prostor.cz, www.denik.cz) články týkající nesouladu mezi obsahem usnesení vyhlášeným při hlavním líčení a prohlášením, které kárně obviněná učinila prostřednictvím tiskové mluvčí soudu po odročení hlavního líčení. Média poukazovala zejména na zmatky a rozpor mezi obsahem usnesení a následným sdělením ze strany kárně obviněné, přičemž zdůrazňovala, že není vůbec zřejmé, jak bylo rozhodnuto.

[4] Kárně postižitelné jednání kárně obviněné tak kárný navrhovatel spatřuje v tom, že po odročení hlavního líčení, s vědomím, v jaké podobě, smyslu a znění vyhlásila jako předsedkyně senátu během hlavního líčení usnesení, a poté, co si uvědomila význam učiněného rozhodnutí pro souzenou věc, se rozhodla smysl vyhlášeného, a proto již nezměnitelného rozhodnutí fakticky anulovat a zpětně usnesení vyložit tak, že nedopadá na žádný z mnoha odposlechů ve věci učiněných, krom dvou nevýznamných SMS zpráv, na něž se zrovna státní zástupce dotazoval.

[5] Kárný navrhovatel následně ke skutečnosti, že jednou učiněné rozhodnutí soudu je nezměnitelné, odkázal na dikci ustanovení trestního řádu, konkrétně na § 135 až 137, § 138,

§ 128 odst. 2, přičemž dále doplnil, že dané usnesení bylo učiněno ve smyslu § 203 odst. 1, 3 trestního řádu, podle kterých hlavní líčení řídí a dokazování provádí předseda senátu, a kdo se cítí jeho opatřením dotčen, může žádat, aby o předmětné otázce rozhodl senát. V dané věci byla vznesena během dokazování obhajobou námitka nepoužitelnosti důkazu, po které kárně obviněná rozhodla po tiché poradě senátu usnesením. Jde přitom o usnesení, jímž soud upravuje vedení řízení a průběh dokazování, tudíž proti němu není stížnost přípustná, jak plyne z § 141 odst. 2 ve spojení s § 203 odst. 3.

[6] Podle kárného navrhovatele byla důvodem pro shora popsany nezákonný postup kárně obviněné evidentně skutečnost, že si význam učiněného a vyhlášeného rozhodnutí uvědomila až po jeho vyřčení, resp. až po ukončení hlavního líčení. Fakticky k procesní námitce rozhodl jí vedený senát o nepoužitelnosti všech odposlechů, tj. pro věc klíčových důkazů, což se v podstatě rovná rozhodnutí ve věci samé. Nadto šlo o procesně totožné získané odposlechy, které považovala za zákonné ve druhé části kauzy mediálně známé jako „N. a spol.“, kterou projednávala jako předsedkyně senátu pod sp. zn. 3T 35/2014, a o zcela totožné odposlechy, které byly jiným svědkům předestírány v předmětné věci sp. zn. 3T 65/2016. Jedná se tak o rozhodnutí zcela nelogické, zabraňující zjistit ve věci skutkový stav, a proto směřující k vyhlášení nutně zprošťujícího rozsudku. Aby tomuto následku kárně obviněná zamezila, rozhodla se pro vědomou lež a přes tiskovou mluvčí veřejně prezentovala význam rozhodnutí zcela opačně, jakožto rozhodnutí vztahující se na pouhé dvě SMS zprávy, což zjištění skutkového stavu ve věci ohrožuje podstatně méně.

[7] V tomto kontextu kárný navrhovatel připomněl, že soudce je mimo jiné povinen svou funkci vykonávat svědomitě a při výkonu funkce se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárně obviněná však svým chováním nedostála povinnosti, kterou jí zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), jako soudkyni ukládá. Kárně obviněná znala obsah vyhlášeného usnesení, věděla, že výrok usnesení je jednoznačný a že mu strany při hlavním líčení logicky porozuměly určitým způsobem, ona sama pak svým vyjádřením v jednacím síni jeho smysl potvrdila. Přesto poté, co bylo hlavní líčení odročeno, ve snaze změnit význam a dopad učiněného rozhodnutí, což vyplývá i z toho, že uvedla, že chybu napraví při příštím hlavním líčení, se svým prohlášením do médií snažila obrátit smysl a dopad předmětného

usnesení. Záměrné uvádění nepravdy a překrucování vlastního rozhodnutí přitom rozhodně nebudí důvěru v soudnictví jako celek ani důvěru v osobu soudce a navíc je takové chování soudce, jakožto ústavního činitele, velmi nedůstojné. Svým chováním kárně obviněná také zavedla příčinu ke zpochybňování její nestrannosti jako soudkyně.

Dle kárného navrhovatele tak nyní mohou ze strany veřejnosti v mediálně sledovaném případě vyvstat spekulace ohledně toho, co ji vedlo k vyhlášení předmětného usnesení, a k následnému vysvětlování obsahu jeho výroku takto nevěrohodným způsobem.

[8] Provinění kárně obviněné proto kárný navrhovatel shledává jako velmi závažné, nedůstojné, nepochopitelné a zásadně nepřijatelné. Za těchto okolností tedy navrhl, aby kárně obviněná byla uznána vinnou ze spáchání kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a bylo jí jako kárné opatření uloženo podle § 88 odst. 1 písm. d) citovaného zákona odvolání z funkce soudkyně.

II. Vyjádření kárně obviněné

[9] Kárně obviněná ve vyjádření ze dne 21. 12. 2017 uvedla, že kárný navrhovatel předběžnou otázku o totožnosti odposlechů ve věcech sp. zn. 3T 35/2014 a 3T 65/2016 řešil chybně a na základě nedostatečné znalosti o skutečném stavu věci. Zákonost odposlechů je nutno zkoumat na základě toho, jak byl zdůvodněn již návrh na vydání příkazu k odposlechu a jak byl posléze zdůvodněn samotný příkaz. To je svrchovaným právem i povinností toliko nalézacího soudu. Kárně obviněná nadále trvá na tom, že odposlechy v dané věci jsou nezákonné, přičemž na tomto názoru setrvala i v rámci rozhovoru s tiskovou mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 a s místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1. Nebyla to tedy kárně obviněná, kdo prezentoval význam předmětného usnesení, ale tisková mluvčí a místopředsedkyně soudu. Kárný návrh zde tvoří jistou analogii „nepřímého pachatelství“, kdy obě tyto osoby pokládá jen za pouhé interprety prohlášení, ačkoliv skutečný obsah rozhovorů nezná. O tomto rozhovoru navíc nebyl nikým vytvořen žádný písemný záznam, přičemž před podáním kárného návrhu nebyla kárně obviněná dotázána, co vlastně výše uvedeným osobám, které hovořily s novináři, sdělila, a jaký je její postoj k zákonitosti odposlechů. Za těchto okolností není dle kárně obviněné vůbec postaveno najisto, kdo se dopustil zkreslení ve vztahu k veřejnosti a jakým způsobem. Z kárného návrhu implicitně vyplývá, že kárný navrhovatel si bez jakéhokoliv důvodu osvojil přesvědčení, že odposlechy, které kárně obviněná pokládá za nezákonné, ve skutečnosti zákonné jsou. Podsouvá jí, že usnesení o nepřípustnosti použití odposlechů vydala jaksi omylem, když o zákonitosti odposlechů věděla.

[10] Pokud ovšem kárně obviněná setrvává na tom, že odposlechy v dané věci pokládá za nezákonné, neboť klade na náležitosti žádosti a na odůvodnění příkazu k odposlechu přísnější nároky než jiní, staví tato okolnost kárný návrh do zcela jiného světla.

[11] Dne 27. 12. 2017 kárně obviněná své stanovisko k dané věci doplnila tak, že jde-li o hlavní líčení konané dne 7. 11. 2017 v trestní věci vedené pod sp. zn. 3T 65/2016, jeho celý průběh je zachycen na CD nahrávce a doslovně přepsán do protokolu o hlavním líčení. Podle kárně obviněné z obsahu těchto dokumentů vyplývá, že bylo postupováno

v souladu s trestním řádem. K následným rozhovorům s tiskovou mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 a s místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 sdělila, že nebyla seznámena s tím, co tyto osoby médiím dále uváděly, resp. jak byly jejich vzájemné rozhovory veřejnosti interpretovány. Ona sama médiím žádné tiskové zprávy nepodávala.

[12] Dále kárně obviněná poukázala na fakt, že ze strany soudu nedošlo ke změně obsahu rozhodnutí ohledně hodnocení odposlechů založených ve spisu sp. zn. 3T 65/2016, jak je jí kladeno za vinu, když při následujícím hlavním líčení k dotazu státního zástupce potvrdila, že odposlechy skutečně považuje za nezákonné. Pro úplnost kárně obviněná dodala, že kárný návrhovač označuje dané odposlechy za „klíčové důkazy“, ačkoliv mu předmětný soudní spis nebyl předložen k seznámení, a navíc mu takovéto hodnocení, jako orgánu státní správy, ani nepřísluší.

[13] Kárně obviněná vyjádření ve věci doplnila též podáním ze dne 9. 1. 2018. Za stěžejní otázku nyní řešeného případu přitom pokládá faktické přezkoumání obsahu rozhodnutí, jímž bylo vyhověno námitkám obhájce o nezákonnosti odposlechů, neboť zde neměla žádnou možnost zdůvodnit svůj právní názor. To mohla učinit teprve až v odůvodnění rozhodnutí ve věci samé.

[14] Poté kárně obviněná zopakovala argumentaci uplatněnou již v jejím prvotním vyjádření, a to, že nadále trvá na nezákonnosti zmiňovaných odposlechů. Kárný návrhovač pak předběžnou otázku o totožnosti odposlechů (ve věcech sp. zn. 3T 35/2014 a 3T 65/2016) řešil chybně a na základě nedostatečné znalosti o skutečném stavu věci. Zákonnost odposlechů je přitom podle kárně obviněné třeba zkoumat na základě toho, jak byl zdůvodněn sám návrh na vydání příkazu k odposlechu a jak byl posléze zdůvodněn samotný příkaz. K tomu kárně obviněná poukázala na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 789/06, přičemž upozornila, že kdyby si kárný návrhovač opatřil příslušné příkazy, dle jejího názoru by zjistil, že návrhy na ně a příkazy samotné ve věci „*N. a spol.*“ a v posuzované věci „*poslaneckých trafik*“ se podstatně liší. Především nejde o odposlechy totožné a za druhé v posuzovaném případě byl návrh na vydání příkazu k odposlechu tak vágní, že soudce, který příkaz vydal, nesplnil povinnosti, které na takový příkaz klade judikatura Nejvyššího soudu (srov. sp. zn. 7 Tdo 1217/2016 - týkající se subsidiarity odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu). Připomněla též, že se obdobnou otázkou zabýval i Evropský soud pro lidská práva (např. ve věci *Karabeyoglu proti Turecku*).

[15] Podle kárně obviněné nelze soudní kontrolu zužovat jen na dobu, kdy je soudu předkládán návrh na vydání příkazu k odposlechu, ale na celou fázi provádění, zkoumání a hodnocení důkazů. Soudce, rozhodující ve věci samé, je tak oprávněn zkoumat zákonnost provedení toho kterého důkazu, byť by šlo o příkaz k odposlechu schválený jiným soudem (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 10/2015). V posouzení zákonnosti předmětných odposlechů tak byla kárně obviněná (a členové jejího senátu) nezávislá a bylo jejím právem i povinností přezkoumat zákonnost každého důkazu (srov. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 41/2000). Podmínka zákonnosti odposlechů v mezích, jak jsou nastíněny shora, pak ve věci 3 T 65/2016 splněna nebyla. Proto bylo vyhověno námitce obhájce, neboť kárně obviněná nadále trvá na tom, že tyto odposlechy jsou

nezákonné. Nebyla to tedy kárně obviněná, kdo prezentoval význam usnesení, ale tisková mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 a místopředsdkyně Obvodního soudu pro Prahu 1. Za těchto okolností tudíž není vůbec jisté, kdo se dopustil zkreslení ve vztahu k veřejnosti.

[16] S ohledem na výše uvedené kárně obviněná navrhla, aby kárný soud podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců“), vynesl zprošťující rozhodnutí.

[17] Kárně obviněná dne 6. 4. 2018 dále doplnila své vyjádření tak, že je pravdou, že po skončeném hlavním líčení dne 7. 11. 2017 mluvila nejprve s místopředsdkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. D. Š. a poté s tiskovou mluvčí tohoto soudu Mgr. P. H. a následně znovu s místopředsdkyní soudu, které ji vyhledaly a obrátily se na ni s dotazy ohledně průběhu předmětného hlavního líčení. Tyto dotazy jim byly ze strany kárně obviněné vysvětleny. Pokud se týká konkrétně tiskové mluvčí, ta podle kárně obviněné odcházela z její kanceláře s konstatováním, že „sdělí novinářům, že není příslušná se k této otázce vyjadřovat“. Jaké vyjádření jmenované kolegyně poskytly novinářům, kárně obviněná neví. Ani jedna z nich však neměla připravené žádné písemné poznámky, a ani jedna z nich si nenahrávala učiněný rozhovor jako přípravu k vyjádření. Po kárně obviněné nebyl žádán ani nějaký písemný podklad pro informování veřejnosti. Vše se odehrálo v poměrně hektické atmosféře tlaku médií.

[18] Nutno doplnit, že při druhé návštěvě místopředsdkyně soudu požádala kárně obviněnou, aby sama novinářům celou věc vysvětlila, což kárně obviněná odmítla jednak s tím, že novináři mají celý průběh hlavního líčení nahraný na svých záznamech, a jednak proto, že k tomu neshledala žádný důvod, když celý průběh hlavního líčení interpretovala v souladu s nahrávkou zachycenou na CD. Kárně obviněná současně zastává názor, že jako zákonný soudce v citlivé trestní věci nemá za povinnost, aby „v přímém přenosu“ před médii komentovala své vlastní postupy při vedení hlavního líčení. To je totiž veřejné, přičemž přítomná veřejnost má možnost si celý jeho průběh nahrávat. Instituce tiskových mluvčí soudů pak byla podle kárně obviněné zavedena právě proto, aby byla plněna povinnost soudů podávat informace veřejnosti, a aby k tomu byly určeny a školeny takové osoby, které budou informovat profesionálně, přesně, s citem pro rozsah informací a bez emočního zatížení, kterým je zákonný soudce zatížen.

[19] Kárně obviněná k tomu též sdělila, že pokud by připravila pro místopředsdkyni soudu nebo tiskovou mluvčí soudu špatné podklady, pokud by je informovala zkresleně, neúplně, natož pak nepravdivě o průběhu hlavního líčení, bylo by podle míry závažnosti přiléhavé uvažovat o naplnění kárného provinění. Něco takového však kárně obviněná zásadně odmítla. V daném případě ani jedné z uvedených osob nesdělila, že se ve věci vyjádřila špatně a že hodlá celou situaci napravit u dalšího (odročeného) hlavního líčení. Jako zákonná soudkyně se současně necítila být jakkoliv odpovědná za obsah informací, které tyto kolegyně poskytly médiím.

[20] Kárně obviněná přitom opětovně zdůraznila, že v žádném případě nezměnila názor na nezákonnost odposlechů, což je patrné i z průběhu hlavního líčení ze dne 7. 12. 2017,

kdy byl předvolán k výslechu další svědek, přičemž, ještě před započítím tohoto výslechu státní zástupce učinil dotaz na soud, zda hodnotí odposlechy jako nezákonné, což soud potvrdil s tím, že toto rozhodnutí bude podrobně odůvodněno, až budou dotčené důkazy prováděny. Zároveň soud navrhl státnímu zástupci, že vzhledem k jeho vyjádření odůvodní závěr o nezákonnosti odposlechů hned, ale tento postup státní zástupce odmítl a podal proti kárně obviněné námitku podjatosti. Vzhledem k její závažnosti došlo k odročení hlavního líčení. Danou námitku podjatosti nicméně kárně obviněná považuje spíše za výraz nervozity veřejného žalobce nad tím, jak si v trestním řízení důkazně stojí a jako pokus získat pro řízení jiného zákonného soudce, který možná nad (ne)zákonností porízených odposlechů nebude tak hloubat a jako důkazní prostředky je přijme, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že se jednalo ze strany státního zástupce již o druhou námitku podjatosti, které však nebylo vyhověno.

[21] Z procesního hlediska je navíc dle kárně obviněné třeba upozornit na to, že k rozhodnutí o nezákonnosti odposlechů došlo po tiché poradě senátu, bez přerušení jednání v hlavním líčení dne 7. 11. 2017.

III. Vyjádření soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 1

[22] Nejvyšší správní soud jako soud kárný požádal v dané věci soudcovskou radu Obvodního soudu pro Prahu 1 (dále jen „soudcovská rada“) o podání stanoviska k osobě kárně obviněné. Soudcovská rada ve svém stanovisku ze dne 19. 12. 2017 plně odkázala na své dřívější vyjádření k osobě kárně obviněné učiněné již ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 16 Kss 7/2017. V odkazovaném stanovisku soudcovské rady se přitom uvádí, že kárně obviněná je dlouholetou soudkyní obvodního soudu, kde působí od 5. 11. 1990 (od počátku na trestním úseku). Od 1. 8. 1996 do 2. 8. 2002 působila jako místopředsedkyně soudu pro věci trestní, po své rezignaci na tuto funkci je předsedkyní senátu 3T. Z osobnostního hlediska se jedná o klidnou, tichou a nekonfliktní kolegyni, její chování je vždy slušné. Po pracovní stránce zaznamenali soudci trestního úseku v poslední době zvýšené množství trestních věcí senátu 3T, u nichž bylo rozhodnutím odvolacího soudu spolu se zrušením napadeného rozhodnutí přikázáno projednání věci jiným soudcem (předsedou senátu). Přidělení těchto věcí do jiných senátů pak vede k jejich vyššímu zatížení, a to za situace, kdy z těchto jiných senátů věci takto odebírány nejsou. V dané souvislosti soudcovská rada též podotkla, že věci takto přikázané k projednání jinému senátu jsou zpravidla obtížné, jde o starší věci a obsáhlé spisy, kterými jsou poté dotčené senáty zatěžovány nad rámec jejich vlastního nápadu. V rámci trestního úseku zdejšího soudu je rovněž komplikací, že kárně obviněná vykazuje nejvyšší počet nařízených (a odročovaných) hlavních líčení, což vede z její strany k vyššímu vytížení jak dostupných jednacích síní, tak i potřebných soudních osob, a to opět na úkor ostatních soudců trestního úseku. Obojí komplikuje organizaci práce na trestním úseku zdejšího soudu.

IV. Povaha skutku kladeného za vinu kárně obviněné a jeho rozhodné znaky

[23] Skutek, jehož se podle návrhu na zahájení kárného řízení měla dopustit kárně obviněná, měl spočívat v záměrném (tedy úmyslném) jednání kárně obviněné. Toto jednání lze rozčlenit na dvě části.

[24] První část měla spočívat v tom, že kárně obviněná určitým způsobem při jednání trestního senátu, jemuž předsedala, ve věci sp. zn. 3T 65/2016 hodnotila přípustnost určitých důkazů, jejichž provedení se domáhal státní zástupce. Konkrétně šlo o části tzv. odposlechů komunikace pomocí SMS zpráv mezi politiky I. F. a P. T., kteří ve věci vystupovali v procesním postavení svědků.

[25] Druhá část pak měla spočívat v tom, že o faktickém průběhu a především o právních důvodech svého postupu v rámci první části jednání měla kárně obviněná informovat mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 P. H. a místopředsdkyni tohoto soudu pro trestní věci D. Š. vědomě nepravdivě, tedy vědomě v rozporu s tím, co se v samotné jednací síni odehrálo.

[26] Podstatou jednání kárně obviněné měla být vědomá lež. Nestačil tedy nevědomý či nedbalostí kárně obviněné vzniklý obsahový posun mezi tím, co se skutečně odehrálo v jednací síni (příčemž nejde jen o faktický průběh jednání, ale i – a především – o právní interpretaci vlastního postupu samotnou kárně obviněnou), a tím, jak to, co se takto odehrálo, kárně obviněná popsala P. H. a D. Š. Aby bylo možno dospět k závěru, že kárně obviněná se dopustila výše uvedeného skutku, muselo by být prokázáno, že jediným rozumně představitelným výkladem důvodu uvedeného obsahového posunu (pokud by k němu došlo) je jeho vyvolání kárně obviněnou.

V. Rozhodná skutková zjištění

[27] Kárný senát se proto zaměřil na zjištění rozhodných momentů výše popsaného skutkového děje.

V. 1. Události v jednací síni při hlavním líčení 7. 11. 2017

[28] Ze zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 7. 11. 2017 (začalo v 9 hodin a skončilo v 9.30), který kárný senát provedl jako důkaz při jednání, kárný senát zjistil, že přednesy aktérů (státních zástupců, obhájců, předsdkyně senátu) jsou takové, jak je popisuje kárný navrhovatel a jak jsou i věrně zaznamenány v přepisu protokolu. Přednesy se odehrály v rámci výsledku svědka M. K., a sice poté, co svědek již odpověděl na řadu otázek předsdkyně senátu a i na některé otázky státního zástupce Rostislava Bajgera. Rozhodující pasáž přednesů zní takto:

(...)

st. zástupce Mgr. Rostislav Bajger: „*Já bych Vám tu, pane svědku, předestřel, jednu SMS zprávu, která se uskutečnila 22. 11. 2012 mezi panem svědkem I. F. a svědkem P. T. Ta SMS zní: „S K. už jsem mluvil, je OK, dnes jdeme potvrzovat nabídku a přijetí, komentáře až příští týden, pokud to bude nutné“. Chci se Vás zeptat, já vím, že je to SMS někoho jiného samozřejmě, ale jestli jste se tedy dohodli s panem F. na určitém mediálním postupu v té věci?*“

obhájce JUDr. Adam Černý: „*Dovolím si vznést námitku, protože tyto odposlechy včetně této SMS, na kterou státní zástupce odkazuje, byly pořízeny nezákonně, jsou tudíž nezákonné, neměly by být prováděny v tomto řízení a nemělo by k nim být vůbec přihlíženo, měly by být vyřazeny z trestního spisu a to z následujících důvodů: Rozhodl o nich nepřislušný soud, místně*

nepříslušný soud, a navíc odůvodnění, které obsahují příkazy k těmto odposlechům, nejsou řádně odůvodněná, nesplňují zákonné náležitosti, a tudíž i samy ty příkazy jsou nezákonné. Mám za to, že tato otázka by neměla být připuštěná minimálně z tohoto důvodu, ať již z toho důvodu, že o povolení odposlechu včetně této SMS rozhodl nepříslušný soud a nebo z důvodu toho, že příkazy nebyly dostatečně odůvodněny a tudíž by neměly být jako důkaz používány v tomto řízení. Děkuji.“

předsedkyně senátu JUDr. H. K.: *„Soud se poradí.“*

Po tiché poradě bez přerušení jednání prohlášeno usnesení: *„Námitce obhájce se vyhovuje, proto žádám pana státního zástupce, aby položil jinou otázku.“*

st. zástupce Mgr. Rostislav Bajger: *„Jenom se dotáži soudu, zda to mám chápat tak, že se vyhovuje námitce, že ty odposlechy jsou nezákonné.“*

předsedkyně senátu JUDr. H. K.: *„Ty odposlechy? Ano.“*

st. zástupce Mgr. Rostislav Bajger: *„Tak v tom případě nemám další otázku.“*

st. zástupce JUDr. Martin Brzobohatý: *„V tom případě také nemám žádné otázky.“*
(...)

[29] Poté, co se odehrály výše uvedené přednesy, pokračovalo hlavní líčení dotazy obhájce Eduarda Bruny a odpověďmi svědka M. K., jemuž obhájci Eduard Bruna, Adam Černý, Petr Toman a Josef Lžičar položili ještě řadu dalších otázek.

V. 2. Komunikace mezi kárně obviněnou a P. H. a D. Š.

[30] Není pochyb, že impulsem k tomu, aby se děním v jednací síni dne 7. 11. 2017 začaly zabývat mluvčí trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 1 P. H. a místopředsedkyně soudu pro tento úsek D. Š., byly dotazy novinářů, zejména redaktora České televize J. H., který se na soud obrátil mailem ten samý den, tedy 7. 11. 2017, kolem jedenácté hodiny, tedy zhruba hodinu a půl po skončení hlavního líčení.

[31] Svědkyně P. H. k tomu uvedla:

„Já si pamatuju, že ten den dopoledne jsem sama byla v jednací síni, kdy jsem soudila tuším nějaké vazební zasedání, protože to bylo úterý a já normálně úterky soudní dny nemám. Ale vrátila jsem se z jednací síně, já si neberu ten služební telefon tiskové mluvčí, který mám sebou, abych nerušila při svých věcech a našla jsem tam spoustu zmeškaných hovorů a spoustu mailů. Na to jsem zareagovala tak, že jsem napsala v 11:14, tady mám mail panu H.: „Dobrý den, soud se nemůže vyjádřit k Vašemu dotazu, proč soudkyně K. považuje odposlechy za nezákonné. Jednalo se o její procesní postup ve věci. Obecně, pokud jsou označeny odposlechy za nezákonné, nemůžou být v průběhu dokazování použity.“ Protože jsem, mimo jiné tisková mluvčí, tak jsem soudila po paní doktorce i tu kauzu Vojenského zpravodajství a vím z toho spisu, že ty odposlechy vlastně jsou stejné, v obou těch kauzách byly použity. Tak jsem si dovolila paní doktorku z důvodu, abych ji upozornila jako kolegyně, kontaktovat v 11:57, kdy jsem jí napsala: „Dobrý den, s ohledem na množství se dotazy

novinářů ohledně Vašeho postupu při dnešním hlavním líčení, si dovoluji Vás upozornit např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. 6Tz 3/2017.“ *Toto jsem jí zaslala a paní doktorka mě následně kontaktovala, že mi to vysvětlí. Já jsem ji navštívila v její kanceláři, kdy jsme spolu hovořily, ona mi řekla, že v žádném případě neoznačila za nezákonné odposlechy jako takové, že se jednalo pouze o dvě sms zprávy, vysvětlovala mi tu situaci v jednací síni, že byl vyslýchán svědek K. a že mu byly státním zástupcem předstírány nějaké sms zprávy a ona, že označila za nezákonné pouze ty dvě sms zprávy, mi tehdy řekla. Vysvětlovala mi i důvod z jakého to bylo, důvod subsidiarity, podrobněji to nějak rozvíjela, ale to jsem úplně upřímně nepochopila. Ukončily jsme ten rozhovor, že ještě ona říkala, samozřejmě ty odposlechy jsou zákonné, to jsou přece ty stejné odposlechy, které máme v tom Vojenském zpravodajství. A já říkám, takže takto to mám tlumočit médiím, paní doktorko? Oni se na to ptají. Ona řekla, ano takto to tlumočte médiím. Takže jsem následně na to 13:30, a to jsem zase vytiskla, panu H. a paní P. z ČTK: „Dobrý den, předsedkyně senátu JUDr. K. mi sdělila, že pouze nepřipustila dvě sms zprávy z důvodu subsidiarity, odposlechy jako celek prý za nezákonné neoznačila. Ústně hodlá zdůvodnit při dalším jednání ve věci.“ To mi teda taky řekla, že to ústně zdůvodní při tom odročeném hlavním líčení. S tím pro mne toto skončilo, šla jsem si po své práci. A pak jsme se odpoledne potkaly s paní JUDr. Š., a protože se zastupujeme vzájemně, já ji jako místopředsedkyni, ona mne jako tiskovou mluvčí, tak jsme se o tom bavily. A ona mi řekla, že také hovořila s paní JUDr. K. v tomto duchu, že jí řekla něco podobného, že snad nejprve jednu sms zprávu, pak dvě, ale v podstatě, že jí řekla to stejné a pak mi i sdělila, že ona vlastně nezávisle na mně, protože já jsem jako nebyla dopoledne k dispozici, tak také odpovídala nějaké dotazy novinářům. A pak za nějakou dobu, ale to už si úplně nepamatuju, najednou paní doktorka u mě ťukla v kanceláři a řekla mi, že hodlá říci, že všechny ty odposlechy byly nezákonné a že je považuje za nezákonné a to bylo poslední, kdy jsme se o tom spolu bavily, kdy řekla, ne jsou nezákonné. Ale to bylo opravdu až delší dobu po té, třeba 14 dnů, 3 týdny poté, ale to nevím. Takže takto. A potom další, co jsem dostala dotaz tady 9. 11., že mám tady shrnout, co se stalo. Takže jsem to tam zopakovala, ten mail mám taky k dispozici, jak jsem se toho 9. 11. vyjadřovala. Můžu to doložit, nechci to tady zase číst.“*

[32] V podstatě obdobně hovořila i svědkyně D. Š.:

„Já jsem se k té záležitosti dostala tak, že jsem toho 7. 11. před polednem cca kolem 11. hod. obdržela mailový dotaz od pana redaktora J. H. s ČT1, který byl adresován pouze mně, jako adresát jsem tam byla uvedena pouze já s tím, že JUDr. K. měla označit v kauze N. tzv. trafiky, odposlechy za nezákonné a jaký je na to náš názor. Já jsem o té kauze nevěděla nic, věděla jsem jenom, že paní JUDr. K. ten den tu kauzu projednává, nicméně jsem tomu nevěnovala přílišnou pozornost, co se tam děje, nesledovala jsem průběh jednání, ale na základě tohoto dotazu jsem se podívala do ISASu na ten částečný protokol o hlavním líčení, protože i když se průběh hlavního líčení nahrává, tak protokolantka souběžně pořizuje i písemný záznam pokud to stihne. Já jsem se podívala na tu pasáž, která už byla zaprotokolována a kde se jednalo o tu předmětnou námitku pana JUDr. Černého, obhájce některého z obžalovaných, kdy na dotaz státního zástupce k obsahu jedné SMS zprávy vznesl JUDr. Černý námitku. Ovšem tuto námitku vznesl k tomu dotazu státního zástupce, že má za to, že ten dotaz je nepřipustný, ono to je přesně zaprotokolováno v tom protokolu. Načež JUDr. K. se poradila se senátem s tím, že námitka se připouští, ale JUDr. Černý vztáhl tu námitku nezákonnosti odposlechu nejen na tu konkrétní dotazovanou sms od státního zástupce, ale jakoby už hovořil v množném čísle na všechny odposlechy a sms zprávy, které byly v té kauze pořizeny, a vlastně na základě toho vystoupil

státní zástupce, který dal nějakou upřesňující otázku na předsedkyni senátu na JUDr. K., jestli ty odposlechy jsou zákonné nebo nezákonné a její odpověď zněla, ty odposlechy ano. To byla doslovná odpověď s tím, že ještě před tím připustila po krátké poradě senátu onu námitku proti té otázce státního zástupce, že ji nepřipustila. Já jsem panu redaktorovi napsala, jako co vyplývá z toho protokolu, ale s tím, aby vydržel v podstatě do odpoledne, že dojdu osobně za paní JUDr. K. zjistit, co se tam skutečně dělo, co připustila, k čemu se vyjadřovala. To jsem učinila, že jsem za paní JUDr. K. osobně došla a zeptala jsem se jí co se děje, že mě oslovili novináři a jak tedy to bylo z její strany myšleno. Ona mi řekla, že samozřejmě se jedná pouze o tu jednu sms zprávu, kterou tedy považuje za nezákonnou, kterou vyhověla té námitce, ale že ostatních sms zpráv a odposlechů se to netýká. A protože já to dělám takto vždycky, když jdu za soudcem a vyřizuji dotazy novinářů, tak jsem jí řekla, já jim odpovím toto, a teď jsem jí zopakovala obsah toho mého sdělení, které já budu tlumočit novinářům, které ona mi odsouhlasila, že ano takto to je. Já jsem to napsala panu redaktorovi, že paní doktorka mi toto sdělila a já jí to tlumočím, načež on mi odpověděl, že nemluví pravdu a že oni to mají nahrané a že to večer pustí v televizi. Já jsem mu na to odepsala, jsme si psali, že to je opravdu závažná věc a že by nemělo docházet k desinformacím a že tedy dojdu za paní JUDr. K. znovu a zeptám se jí, jestli by nebylo lepší, kdyby ona to sama sdělila novinářům, ne přes tiskovou mluvčí, ale ano sama osobně. A došla jsem za ní, to už bylo kolem 14:30 odpoledne, paní doktorka byla u sebe v kanceláři, opět mi potvrdila to, co už mi řekla poprvé, že tu námitku připustila pouze proti té jedné sms zprávě, ostatních odposlechů a zpráv se to netýká a že pokud já mám za to, že by to měla říct sama těm novinářům, tak že tedy tak učiní. Já jsem tedy čekala, jestli se pan redaktor ozve zpětně, on už se neozval, takže tím pro mě ta záležitost ten den skončila. Ještě potom asi po té 15. hod. se ke mně do kanceláře dostavila paní kolegyně H., která se mě zeptala, jestli vím, co se dělo. Já říkám, co máš konkrétně na mysli, ona mi stručně řekla, že se na ni obrátili novináři a že tedy měla JUDr. K. označit ty odposlechy za nezákonné a tím jsme se domluvily a shodly jsme se, že pan redaktor poslal stejný dotaz nám oběma, ale každé samostatně. My jsme jedna o druhé nevěděly, že nás pan redaktor oslovil a vlastně každá samostatně jsme za paní JUDr. K. šly s tím samým dotazem, já 2x, ona 1x a vlastně jsme se shodly, že i když jsme jednaly nezávisle na sobě, samostatně, tak ve vzájemné shodě. Protože paní doktorka nám dvěma 3x, protože mně 2x a kolegyni H. 1x, sdělila ten samý obsah sdělení, který my jsme potom tlumočily médiím. Následně potom, to bylo asi za dva dny, devátého, mi pan předseda přeposlal mailovou žádost ze strany Městského soudu v Praze, jednak žádost o poskytnutí doslovného přepisu protokolu z hlavního líčení ze 7. 11., kopii CD záznamu a vyjádření soudu k té záležitosti. Takže to jsem zpracovávala já, bylo to pod Spr 1279/2017.“

VI. Interpretace rozhodných částí skutkového děje

[33] S interpretací toho, co je pro věc skutkově rozhodné, je třeba začít takříkajíc „odzadu“, a sice začít u toho, co sdělila kárně obviněná P. H. a D. Š. Není důvodu pochybovat, že kárně obviněná jedné i druhé sdělila během odpoledne dne 7. 11. 2017, že za nezákonnou považuje pouze tu SMS zprávu, která se týkala výsledku svědka M. K., avšak že nezákonnost se netýká ostatních SMS zpráv a odposlechů. Je to patrné nejen ze shody obou výpovědí, ale především z toho, že obě dámy se kárně obviněné ujišťovaly, právě s ohledem na obsah dotazů novinářů, zda za nezákonné považuje opravdu jen SMS zprávu, která se vztahovala k prováděnému výsledku, anebo všechny odposlechy či SMS zprávy zaznamenané orgány činnými v trestním řízení v nějaké souvislosti s tím, co bylo následně předmětem řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 3T 65/2016.

[34] Složitější je však interpretace toho, co znamenalo sdělení kárně obviněné při hlavním líčení. Státní zástupce Rostislav Bajger se jí zeptal: „*Jenom se dotáží soudu, zda to mám chápat tak, že se vyhovuje námitce, že ty odposlechy jsou nezákonné.*“ Kárně obviněná odpověděla: „*Ty odposlechy? Ano.*“ Pro věc je podstatné, že uvedené kusé vyjádření je jediným zdrojem informace o tom, co si kárně obviněná myslela v době konání hlavního líčení (tj. v okamžiku, kdy odpovídala na dotaz státního zástupce) o zákonnosti či nezákonnosti některých konkrétních či všech odposlechů či SMS zpráv zaznamenaných orgány činnými v trestním řízení v nějaké souvislosti s tím, co bylo následně předmětem řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 3T 65/2016. V bezprostřední návaznosti na odpověď kárně obviněné jako předsedkyně kárného senátu se neodehrálo nic dalšího, co by mohlo její názor na uvedenou otázku blíže ozřejmit. Státní zástupci nežádali o vysvětlení, z jakých důvodů a v jakém věcném rozsahu má kárně obviněná uvedené odposlechy a SMS zprávy za nezákonné, oba shodně uvedli, že nemají v tom případě další dotazy, a hlavní líčení dále pokračovalo výsledkem svědka M. K., aniž by otázka zákonnosti odposlechů či SMS zpráv až do jeho skončení v 9.30 hodin byla nějak dále tematizována.

[35] Ze samotné odpovědi („*Ty odposlechy? Ano.*“) kárně obviněné nelze nic usoudit s dostatečnou jistotou. Lze ji interpretovat na jedné straně tak, že se vztahuje, jak míní kárný navrhovatel a jak zřejmě věc pochopili i při jednání přítomní novináři, že se vztahuje na všechny odposlechy či SMS zprávy zaznamenané orgány činnými v trestním řízení v nějaké souvislosti s tím, co bylo následně předmětem řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 3T 65/2016. Stejně tak ale ji lze interpretovat tak, že se vztahuje pouze na tu jednu konkrétní SMS, která byla státním zástupcem Rostislavem Bajgerem předestřena svědku M. K., neboť do té doby, než byla tato SMS takto státním zástupcem užita jako nástroj k pokusu získat určitou informaci od svědka, nebyly žádné odposlechy či SMS zaznamenané orgány činnými v trestním řízení v té části hlavního líčení, jež se odehrála 7. 11. 2017 mezi 9.00 a 9.30 a jejímž obsahem byl výslech uvedeného svědka, aktéry hlavního líčení tematizovány. Slova „*ty odposlechy*“, tedy množné číslo pojmu „odposlech“, mohla být kárně obviněnou užita proto, že reagovala na dotaz státního zástupce, který právě tuto formulaci, tedy rovněž množné číslo, sám užil. Učinil tak zřejmě proto, že chvíli předtím formulaci „*tyto odposlechy včetně této SMS*“ užil ve své námitce obhájce Adam Černý. Pojem „*ty odposlechy*“ tedy může být v kontextu, v jakém jej aktéři (obhájce Adam Černý, po něm státní zástupce Rostislav Bajger a po něm kárně obviněná) užili, vnímán jak jako označení jedné SMS zprávy, o níž v daný den u hlavního líčení šlo (jež měla být svědku M. K. předestřena), tak jako všechny odposlechy či SMS zprávy zaznamenané orgány činnými v trestním řízení v nějaké souvislosti s tím, co bylo následně předmětem řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 3T 65/2016.

[36] Uvedenou nejasnost a nejednoznačnost výkladu toho, jak kárně obviněná v době konání hlavního líčení myslela svá slova „*Ty odposlechy? Ano.*“, nebylo možno odstranit ani dalšími provedenými důkazy. Z toho, co se odehrálo poté, tedy z rozhovorů kárně obviněné s P. H. a D. Š., je patrné, že dne 7. 11. 2017 odpoledne po skončení hlavní jim kárně obviněná vylicila takovou svou interpretaci dopoledního hlavního líčení a významu svých na něm vyřčených slov, jež mohla být v souladu s tím, co bylo zachyceno na nahrávce jednání. Jinak řečeno, nelze s jistotou tvrdit, že kárně obviněná odpoledne dne 7.

11. 2017 uvedeným dámám vědomě sdělila jiný právní názor na přípustnost důkazu SMS zprávou, kterou chtěl svědku M. K. předestřít státní zástupce Rostislav Bajger, než jaký měla dopoledne toho dne dopoledne v okamžiku, kdy vyřkla slova „*Ty odposlechy? Ano.*“. Za takové situace nelze u kárně obviněné dospět k závěru, že dopustila jednání, jež mělo spočívat v tom, že vědomě uvedeným dámám uvedla jinou informaci ohledně dotyčné SMS, než jakou sdělila státním zástupcům a obhájcem při hlavním líčení. Takového jednání se dopustit mohla, stejně tak je ale možné, že se jej nedopustila.

[37] Není na kárném senátu, aby spekoval o tom, co si kárně obviněná myslela ohledně důkazní použitelnosti SMS zprávy, kterou chtěl státní zástupce předestřít M. K., při jednání dopoledne dne 7. 11. 2017, a zda vůbec tuto právní otázku měla v daném okamžiku dostatečně vyjasněnu, jak nyní na svou obhajobu uvádí. Stejně tak by bylo jen spekulací přemýšlet o tom, zda názor kárně obviněné na uvedenou otázku v průběhu dne 7. 11. 2017 zůstal stejný, anebo zda se ve skutečnosti nějak vyvinul, upřesnil či dokonce posunul, třeba i s ohledem na judikaturu, kterou jí v souvislosti s otázkou odposlechů připomněla P. H. A již vůbec není na místě spekulovat, zda a jak se její názor vyvíjel v následujících dnech, týdnech či měsících, možná i v souvislosti s tím, že uvedené otázky byla věnována mediální pozornost a že vůči ní bylo kvůli tomu zahájeno kárné řízení. Pro věc to nemá význam, i když by bližší zkoumání této otázky mohlo více říci o profesionalitě a právní erudici kárně obviněné. Vývoj právního názoru – pokud by vskutku něco takového u kárně obviněné proběhlo – však zásadně nemůže být kárným proviněním. Jím by v kontextu celé situace mohlo být zásadně jen lhaní kárně obviněné o faktech či její lhaní o tom, jaký právní názor v určité situaci navenek projevila. A nic takového nebylo v kárném řízení prokázáno.

[38] Najevo nevyšla ani neochota k součinnosti s P. H. a D. Š. či jiná nedbalostně zaviněná neprofesionalita kárně obviněné v souvislosti s odpovídáním soudu na dotazy médií. I ta by mohla být podle okolností kárným proviněním na základě skutku vymezeného v návrhu kárným navrhovatelem, a nikoli pouze jednání úmyslné, jakkoli kárný navrhovatel měl za to, že právě úmyslně kárně obviněná jednala. Z výpovědí P. H. i D. Š. plyne, že kárně obviněná s nimi spolupracovala a poskytovala jim vysvětlení svého postupu, jakkoli možná tato vysvětlení a míra vstřícnosti kárně obviněné k médiím nemusely dotyčné dámy dostatečně uspokojovat. Kárně obviněná však jistě nemá povinnost s médii komunikovat osobně a s nebojácností, třebaže by to pro její působení na Obvodním soudu pro Prahu 1 bylo nepochybně vhodné.

[39] Z výše provedeného rozboru rozhodných skutkových událostí je tedy patrné, že u kárně obviněné nebylo prokázáno, že se dopustila skutku popsaného kárným navrhovatelem. Kárný senát ji proto kárného obvinění zprostil (§ 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.).

VII. Závěr

[40] Události, k nimž došlo v průběhu dne 7. 11. 2017 na „komunikační lince“ mezi kárně obviněnou na jedné straně, P. H. a D. Š. na straně druhé a novináři na straně třetí, lze spíše než za jednání, které by mělo být postiženo jako kárné provinění kárně obviněné, považovat za příklad krizové komunikace soudu s médii, která mohla být lepší.

[41] Že média pozorně sledují významné soudní procesy, hledají nejasnosti v práci soudců a kladou k tomu soudům otázky, je zcela přirozené. Je to jejich úloha v svobodné pluralitní společnosti. Soudy v této interakci s médii mají být aktérem rozvážným, klidným, tlumícím mediální nervozitu. Mají fungovat tak, aby lidé, kteří na nich za komunikaci odpovídají, se nenechali dostat do tlaku, v němž udělají zbytečné chyby. Kárně obviněná měla být ve spolupráci s P. H. a D. Š. iniciativnější a měla mít více pochopení pro to, že novináři si s jejím vyjádřením při jednání dopoledne dne 7. 11. 2017 ohledně použitelnosti odposlechů neví rady a mají tendenci vykládat je „katastrofickým“ způsobem. Vhodným postupem v dané situaci by možná bylo, kdyby kárně obviněná po pečlivém zvážení celé situace a důkladné konzultaci sporných právních otázek s kolegy médiím podrobně vysvětlila, jak je třeba rozumět jejím slovům „*Ty odposlechy? Ano.*“ a jaký význam mají pro další postup v médii sledovaném trestním řízení. Její kolegyně pak měly být kárně obviněné psychickou oporou a poskytovat jí konstruktivní vnitřní oponenturu a pomoc při přemýšlení, jak věc médiím co nejlépe prezentovat. Případně se samy mohly poté, co by si v diskusi s kárně obviněnou důkladně ujasnily, jaký je její názor na všechny důležité aspekty sporného problému, ujmout vysvětlující role vůči médiím, pokud se kárně obviněná, jež zjevně styk s médii nevyhledává, na to necítila. Komunikaci s médii možná bylo vhodné zklidnit, zpomalit – například avizovat, že v řádu dnů bude podáno důkladné vysvětlení, a do té doby se věcných vyjádření vyvarovat.

[42] Kárný senát doufá, že události ze 7. 11. 2017 a dnů následujících budou pro Obvodní soud pro Prahu 1, jehož kauzy pravidelně vyvolávají mediální pozornost, inspirací pro ještě důkladnější promyšlení mediální strategie.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 11. dubna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu